

عنوان مقاله:

اثر بخشی آموزش خوش بینی به روش قصه گویی بر کاهش تعلل ورزی دانش آموزان دختر دوره دوم ابتدایی شهر پاوه

محل انتشار:

دهمین کنفرانس ملی روانشناسی، علوم تربیتی و اجتماعی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

سوما میرصاحب - دوره کارشناسی ارشد

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی تأثیر آموزش خوش بینی به روش قصه گویی بر کاهش تعلل ورزی دانش آموزان دختر دوره دوم ابتدایی شهر پاوه بود. روش پژوهش از نوع طرح نیمه آزمایشی پیش آزمون- پس آزمون با گروه گواه بود. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه دانش آموزان دختر دوره دوم ابتدایی شهر پاوه در سال تحصیلی 99-1398 بود که از میان آنها 30 نفر با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس، به عنوان گروه آزمایش و گواه انتخاب شدند. 15 نفر در گروه آزمایش و 15 نفر در گروه کنترل قرار داده شدند. به منظور سنجش تعلل ورزی از پرسشنامه اهمال کاری سولومون و راث بلوم استفاده شد و سپس طرح آزمایشی برای گروه آزمایش طی هشت جلسه اجرا می شود. برای تجزیه و تحلیل داده ها از شاخص های آمار توصیفی (میانگین و انحراف استاندارد) و از آزمون های آمار استنباطی (تحلیل کواریانس) استفاده شد. نتایج حاصل از پژوهش نشان داد که آموزش خوش بینی به روش قصه گویی باعث کاهش تعلل ورزی تحصیلی دانش آموزان در گروه آزمایش، درمقایسه با گروه گواه نمی شود. مشاهدات حاضر موید اثربخشی آموزش خوش بینی به روش قصه گویی در کاهش تعلل ورزی تحصیلی دانش آموزان نیست.

کلمات کلیدی:

خوش بینی، قصه گویی، تعلل ورزی تحصیلی، دانش آموزان دوره ابتدایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1126471>

